

Днес всички сме изморени и не издържаме трудностите в нашите отношения. Още с първия проблем искаме да зарежем всичко. В миналото човекът имало повече кураж, силна душа и търпение. Той затварял устата си и превръщал сълзите си в молитва към Бога. Не знам дали сте чели Сватбата на Караахмед- разказ на Пападиамантис (Александрос Пападиамантис, гръцки писател), в който се разказва за една жена, която би трябвало да полудее, да се самоубие, да убие мъжа си, защото той се отнесъл много грозно с нея и поискал да се ожени за друга по-млада жена, тъй като първата не могла да му роди деца. Вместо да се ядоса, в деня на сватбата, когато се върнал, тя му казала *ще отида да живея при майка ми, но ме остави да ти отгледам децата, когато жена ти роди, не ме гони!*

Откъде намерила такава сила? Изключено е днес човек да направи това. Това е разликата с нашата епоха. Нямаме такъв кураж, изморени сме още преди да се оженим. Чувстваме се разочаровани и безсилни още преди да се свържем с някой човек. Как след това ще понесем нашето собствено бреме и психологически проблеми, които вече имаме, и да се натоварим с тези на другия, на децата ни, разходите, кризата и така да се подлудим? Когато мине малко време в брака, започваш да разбираш, че нещо не върви добре. Някои ги обхваща лудост и казват – *къде се забърках сега? Ще се разведа, ще се махна, ще полудея!* - всичко ни минава през ума. Това са помисли, мисли, но важното е да можем да кажем някъде тези неща. Да ги обсъдим и да не играем постоянно театъра, който играем, когато по принуда казваме на съседа нашите добри думи:

как сте? Добър ден

! Той ни пита: Снощи добре ли прекарахте?

Добре си прекарахме

! А снощи съседите чували от дома ни викове, псувни, шамари, (чупене на) чинии, е това не го казваш, как да го кажеш! Казваш

добре си прекарахме

!, но сърцето ти знае, че не си прекарваш добре и по принуда играем театъра, който всички играят в обществото. Усмивваме се, докато в нас плачем и страдаме. Хем сме щастливи, хем затруднени в брака и във всичко, което правим. Четох за една монахиня, която на сутринта след нейното пострижение се събудила и казала–

Събудих се невярваща

! Вярата изчезнала от душата ѝ и съжалила за това, което тръгнала да прави.

Познавам един свещеник, който малко след своето ръкоположение седял в хола, когато осъзнал и разбрал, че завинаги ще бъде свещеник и се запитал: къде отидох, как се

Проблемите в брака - част 1

Написано от Архим. Андрей Конанос
Неделя, 09 Февруари 2014 21:52

промени животът ми? Той отишъл на Света Гора и там го видял един възрастен монах, който с Божията помощ му казал- по пътя, който си поел, няма връщане назад! Напред ще гледаш!

Дори да си се разкажал, решението не е да вървиш назад, а да се бориш, да се подвизаваш и да преодолееш това нещо. Не да прикриваш своя проблем, не да казваш постоянно „Всичко е наред!“. Ще потърсиш причината защо бракът ти не върви добре; и не само бракът, а и твоята връзка и живот, който си избрал да водиш, какъвто и да е той. Каква е причината? Какво ще правиш? Ще се махнеш? Ще зарежеш семейството? Имаш деца. Ти казваш: *не издържам, ще умра!* Това е объркване на ума, паника, натиск върху душата ни, където чувстваме, че сякаш нещо ни души. Когато нещо те задушаваш, не вземай решения. Когато се задушаваш, няма да стигнеш до нещо правилно. Всичко това става под въздействие на тези състояния.

Когато ме ръкоположиха, няколко дена след това една жена ме видя в квартала и ми каза:

- Завиждам ти!

- Защо?

- Защото направи това! Не се ожени! Щастливец!

Тя беше омъжена с три деца. Казах ѝ:

- Защо говориш така? Ако върнем времето назад и можеш да направиш избор в живота си, нямаше ли да направиш отново това, което сега направи?

- Изключено е! Щях да направя това, което ти направи! Щях да се посветя на Бога, за да ми е мирна главата!

Аз ѝ казах:

- Ако аз станах това, което станах, за да ми е мирна главата, тогава подбудата ми не е правилна.

Няма да ти е мирна главата. Това, на което завиждаш, не е най-доброто. Просто го гледаш през витрината и казва: *ах, ако имах това, ако бях като другите, ако имах този мъж* , казваше една жена, *със сигурност щях да бъда щастлива* ! *Виж колко хубаво ѝ говори! Ако имах такъв мъж. . .*

Това не е истина, защото той може да ти говори сладко, но да те дразни нещо друго в неговото поведение. Някъде другаде може да се появи проблем и не забравяй, че това, което другият провокира в теб, е лично твое. Другият те провокира и ти се гневиш, нервираш, негодуваш, но всичко това съществува в теб. Другият е дразнението, предизвикателството, поводът, но не той е виновен за това, че ти се нервираш. Нервите са в теб. Естествено мъжът ти те е подразнил, но ти имаш проблем в себе си, в твоята нервна система. Днес е мъжът ти, утре ще бъде детето ти, след това ще бъде съседът с отпадъците, човекът на опашката, който те е прередил. Следователно, решението е да се бориш там, където Бог те е поставил, там, където си избрал и си отишъл. Това не е случайно. Това, че аз днес съм свещеник, а вие сте женени, не е случайно. Бог е допуснал и сте стигнали дотук. С конкретна цел. Забелязал съм, че голям процент от тези, които съжаляват, че са сключили брак и са направили нещо друго (т.е. развели са се), не са постигнали успех на следващите стъпки. Някои наистина успяват и тяхната следваща стъпка е по-добра. Някои други обаче, и тук ще кажа думите, които ми каза един човек:

въпреки че се магнах, пак кръв плюх! Мислех, че ако започна нов живот, създам ново

Проблемите в брака - част 1

Написано от Архим. Андрей Конанос
Неделя, 09 Февруари 2014 21:52

семејство, ако се разведе и направя опит с друга жена, ще съм по-добре.

Не беше по-добре! Навярно би могло да бъде по-добре. Наистина. Защото някои съпрузи наистина не си подхождат. Затова говоря на много майки, които оказват голям натиск върху децата си, месят се и не искат да помислят за тези подробности. Гледат само дипломите, парите и искат да ги оженят в смисъл,
че ще те отведе там, където аз искам и както аз искам

! Виждал съм много съпрузи, за които още преди да сключат брак има белези, че техният брак няма да върви добре, но майка му или майка ѝ - обикновено майките - може и бащата, казват на нас, свещениците:

не, отче! Няма да се месите във всички

! Докато доведат нещата там, докъдето те искат, ние, свещеници, не трябва да се месим. Когато кажем някоя истина, те ни казват:

отче, вие само се молете! Другите неща обаче ги зная по-добре от вас

! Никакъв проблем! И след три години започват драмите, които техните състуденти предусещали и мнозина им казвали:

След като не си подхождаш с него! Къде отиваш!?

Внезапно, тоест на петата година на брака ли се появиха проблемите? Тези неща се виждат, характерът не се променя и бялото не може стане черно и черното - бяло. Ще се промени малко, но не може да очакваш зрелищни промени. Въпреки това ти продължаваш наред. Защо го правиш? Къде отиваш? Интересуват те парите?

Майката казва: момчето работи в банка! Знаеш ли какво е да имаш стабилна работа

?! Добре, зная какво е, но зная какво е да вдигаш кавга, да не можеш да спиш, да плачеш, да пъхаш ключа в ключалката, сърцето ти да тупти и да казваш-
какво ли още да очаквам от него? Не мога, не го искам!

Виж, той има работа! - казва майка ти и ти пристъпваш към брак. Затова трябва да внимавате изключително голямо преди да пристъпите към вашия избор. Тези от вас, които имат деца, уважавайте тяхното развитие и характер. Не им оказвайте натиск. И ако видиш нещо нередно, кажи думата си, накарай детето си да се замисли, но нека то вземе решение с бистър ум. С възможно най-голяма прозрачност и бистрота.

Имам един познат, чиято връзка очевидно няма да върви добре. Въпреки това той настоява и един ден аз му казах - няма да продължавам да се меся в твоя живот, но ако след три години нещо кривне, да не ми кажеш-*защо и как и отче, помогнете!* Защото тези неща се виждат отсега. Правиш ѝ подаръци, а тя те хули, говориш ѝ учтиво, а тя ти затваря телефона и ти казва

остави ме сега

! И му казвам- след всичко това настояваш? Тоест какво чудо да направи Бог за теб? Не е ли чудо това, че още сега Той ти показва, че вие двамата не си пасвате? Не е ли чудо? Защо напредваш? Пасването в брака е много велико нещо. Затова сетне казваме *съжалявам, че се ожених! Не внимавах какво правя*

! Някой ще каже сега - аз, който напреднах, какво да правя? Тези, които са напреднали, оттук нататък да спасят това, което може да се спаси. Да се поправи това, което може. Ако чашата се е пукнала, но не се е счупила, тя може се залепи. Продължи живота си, намери повод за радост и щастие в човека до теб, намери начин да го обикнеш. Да си помогнеш по този начин.

Една жена ми казваше *не мога да го обикна! След като не ми идва! Не мога!* Аз ѝ казах – потърси нещо добро в него, в неговия характер, в неговото поведение, заедно

Проблемите в брака - част 1

Написано от Архим. Андрей Конанос
Неделя, 09 Февруари 2014 21:52

създадохте вашите деца, това нищо ли не ти говори? Помогни си малко.

На една друга жена, която имаше проблем, казах:

- Да не би искаш помощ от някой?

Тя каза:

- От вас?

- Аз не съм за всичко.

- Какво имате предвид?

- Да отидеш при някой по-специалист? При някой психотерапевт.

Защо? Ако счупиш крака си, няма ли да те пратят на ортопед? Аз виждам, че в твоята нервна система и душевност съществува голям смут и проблем, който не се разрешава чрез молитва, както счупеният крак не се лекува с молитва, и не съм лош свещеник, ако в момента, в който си счупиш крака, ти кажа да отидеш на лекар. По същия начин не съм лош, ако в момента, в който виждам душевен проблем, ти кажа върви на някой специалист! От малкия ми опит през годините, в които изповядвам и говоря с хора, констатирам и го знаете, ако сме искрени, го признаваме, че мнозина имаме сериозни душевни проблеми. Имаме душевни и психологични проблеми. Това обаче не означава, че непременно всички се нуждаем от хапчета. Може и да се нуждаем; означава обаче, че не сме балансирани, хармонични, спокойни, здрави човеци. Не може сутрин да виждаш всичко в розово, на обед всичко да ти е виновно, в три следобед да се каеш за срещата, която си имал сутринта и да не искаш да видиш твоя човек, в осем да го прегръщаш и в десет да го ругаеш. Това не е нормално поведение. Съществува проблем. Ако не погледнеш проблема очи в очи и постоянно го прикриваш, опитваш се да го избегнеш, тогава никога няма да го решиш. Отче, прочетете ми молитва! Какво имаш? Депресия. Нека ти прочета! Но не бих казал, че депресията се премахва само с четене на молитви, защото, ако проблемът е по-сериозен, трябва да отидеш да го обсъдиш. И да ти кажа това да потърсиш помощ е израз на много голямо смирение, мъдрост и зрялост. Това изобщо не е срамно. Най-хубавият човек е този, който в момента на своето изкушение и проблем знае къде да отиде. Тези от вас, които сте потърсили помощ от специалисти в живота, каквито и да е специалисти, ви поздравявам. Защо? Защото е много по-добре да отидеш да кажеш: лекарю, г-н психолог, отче, който си и психолог, и съчетавах и двете, искам твоята помощ! В дома ми нещо не върви добре. Кой сгреша? Кой сгреша, че постоянно питам мъжа ми: кой сгреша? Или мъжът- *докторе, къде греша, че жена ми, в която някога бях влюбен, сега нищо не означава за мен? Къде греша в нашата връзка?*

Направих просфора за проблема, който имам! – казва жената. Виж, просфорите и петохлебието са хубаво нещо, но ако не влезеш в съприкосновение с твоето истинско аз и не обсъдиш твоя проблем, той няма да реши. Въпросът не се решава така. Нито пък с молитви, ако те не бръкнат в раната, там, където имаш проблем. Излекуването на една жена, която има комплекс за малоценност, несигурност, паника, кризи, не е въпрос само на молитви, а трябва и тя самата да види какво става в нея, как е израснала, какви са били нейните родители, макар и сега, не пречи. По този начин тя ще си помогне и ще съхрани своя брак.

Във всеки случай, ако разберем това, ще бъдем много щастливи, а именно, че животът сам по себе си е труден, животът е трагичен, той е радостен и благословен от Бога, но съдържа в себе си противоречивост и трагичност. Веднъж един свещеник в олтара ми каза нещо за една съпрузи и аз го попитах: *защо бре, отче, не се разбират?* И той се

Проблемите в брака - част 1

Написано от Архим. Андрей Конанос
Неделя, 09 Февруари 2014 21:52

обърна и ми каза просто-

отче, ние дори с нашите черва не се разбираме! Нима двама човека ще се разберат
? Вътре в нас не може да се уравнилим, в нашата плът не може да успокоим. Нима ще се успокоят двама човека, където всеки има свой баща, своя майка, други гени, друго поведение, други обичаи? Това е трудно нещо, т.е. пасването на хората. Много трудно. Както някой, който казвал в молитва: аз съм един лош човек, Господи, но в същото време Те обичам! Злото и доброто се намират в ужасно съжителство вътре в нас. Ти си се оженил за една жена, ти си се омъжила си за един мъж, който е много добър, но и много лош. В определени моменти съществува голяма любов, а в други голяма омраза. Един и същ човек. Хем му се дивиш, хем се отвращаваш от него, странна смесица, как става това? Така става. Когато видиш другия за първи път, казваш: а-а-а, колко е хубаво! -когато сте се запознали и сте се оженили. Намерих своя човек! Всичко е перфектно! Но не след дълго започваш да казваш: сляпа ли бях, че го взех?! Сляпа ли бях, че попаднах на него? За какво ми беше да се запозная с теб? И ме покани на сладкарница и аз отидох! Това става с всеки човек. Всички се затрудняваме и ако живеем заедно, ще се скараме. Ще се скараме, защото човек се затруднява да намери баланс. Трудно е.

Следва продължение...

Превод от

гръцки: Константин Константинов {jcomments off}